

РЕШЕНИЕ

№ 12865

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20221110104378 по описа за 2022 година

Предявени са от „Топлофикация София“ ЕАД, против ответника А. Г. К. – в качеството на собственик на $\frac{1}{2}$ идеална част от имот, придобит по наследство от нейната майка Мариета Мирославова Цолова и ответника Г. А. К. – в качеството му на наследник на задълженията на починалия длъжник А. Г. К. - при квоти от $\frac{1}{2}$, осьдителни искове, с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, за следните суми: **2481,33 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 1.5.2019 г. до 30.4.2020 г. ведно със законна лихва от 28.1.2022 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **434,79 лв.** за периода от 15.9.2019 г. до 11.1.2022 г. върху главницата за топлинна енергия, сумата от **24,23 лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 1.12.2018 г. до 30.4.2020 г. ведно със законна лихва от 28.1.2022 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **5,32 лв.** за периода от 30.1.2019 г. до 11.02.2022 г. върху главницата за дялово разпределение.

В исковата молба ищецът твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответниците въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Съгласно чл. 63, ал.1 от ОУ за продажба на топлинна енергия за битови нужди, „При смърт на клиент – физическо лице, наследниците или лицето, придобило жилището по силата на договор за гледане и издръжка или по дарение, са длъжни да уведомят писмено продавача в срока по чл. 12, т.12 /30-дневен срок/, чрез подаване на заявление за промяна на партидата.“ Твърди, че по силата на облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия е доставил за процесния период до посочения топлоснабден имот с аб. № 82284 топлинна енергия като ответниците са използвали същата за процесния период, като ответниците не са простирали насрещно – не са заплатили дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение, както и такса за дялово разпределение, като в края на отчетния период са изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение на ТЕ в сградата на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е

длъжен да заплаща дължимата цена в 45- дневен срок от датата на публикуването в интернет страницата на дружеството, като твърди, че ответниците са изпаднали в забава

С молба от 15.02.2022год. уточнява претенцията си ,като претендира от ответницата А. Г. К. ,ЕГН : ***** $\frac{1}{2}$ част от задълженията или заплащането на сумата в размер на 1240,67лв.,представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от 1.5.2019 г. до 30.4.2020 г. ведно със законна лихва от 28.1.2022 г. до изплащане на вземането , мораторна лихва в размер на 217,39 лв. за периода от 15.9.2019 г. до 11.1.2022 г. върху главницата за топлинна енергия, сумата от 12,11 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 1.12.2018 г. до 30.4.2020 г. ведно със законна лихва от 28.1.2022 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 2,66 лв. за периода от 30.1.2019 г. до 11.02.2022 г. върху главницата за дялово разпределение.

Претенцията му е основана на притежавана от тази ответница $\frac{1}{2}$ идеална част от топлоснабден имот по наследство от Мариета Мирославова Цолова.

Претендира от ответника Г. А. К. ,ЕГН : ***** заплащането на $\frac{1}{2}$ част от задълженията ,предвид ,че е наследник на починалия длъжник А. Г. К.,а именно : сумата в размер на 1240,67лв.,представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от 1.5.2019 г. до 30.4.2020 г. ведно със законна лихва от 28.1.2022 г. до изплащане на вземането , мораторна лихва в размер на 217,39 лв. за периода от 15.9.2019 г. до 11.1.2022 г. върху главницата за топлинна енергия, сумата от 12,11 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 1.12.2018 г. до 30.4.2020 г. ведно със законна лихва от 28.1.2022 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 2,66 лв. за периода от 30.1.2019 г. до 11.02.2022 г. върху главницата за дялово разпределение.

Ответникът Г. А. К. е подал в срока по чл. 131 ГПК отговор на исковата молба. Оспорва предявените от ищеца искове като неоснователни. На първата страница от исковата молба бил посочен адрес на топлоснабден имот : гр. София, , ж.к. „Надежда“, бл. 257, вх.“А“, ет.13, ап. 77. Няма нищо общо с описания имот. Този имот няма нищо общо с имота, на който бил собственик и за който е приложен документ за собственост. Не оспорва, че е съсобственик на недвижим имот, находящ се в гр. София, район „Младост“, ж.к. „Младост“, бл. 62, ет.2, ап. 10. Оспорва твърдението, че за посочения в исковата молба период в жилището е ползвана топлинна енергия в посочените количества. Оспорва твърдението, че сумите за топлинна енергия за процесния имот са начислени по действителен разход за уредите за дялово разпределение, инсталирани на отоплителните тела в имота. Прави възражение за погасяване по давност на част от сумите – тези, които не се отнасят за тригодишен период назад, считано от 11.01.2022 г. – датата, на която е входирана исковата молба. Иска отлагане на произнасянето по исканията на ищеца за допускане на експертизи за първото по делото отрито съдебно заседание, с оглед възможността за извънсъдебно решаване на спора до провеждането му.

Ответницата А. Г. К. е подала в срока по чл. 131 ГПК е депозирала отговор на исковата молба. На първата страница от исковата молба бил посочен адрес на топлоснабден имот : гр. София, , ж.к. „Надежда“, бл. 257, вх.“А“, ет.13, ап. 77. Не била собственик или ползвател на този имот. Този имот няма нищо общо с имота, на който ответницата била собственик и за който е приложен документ за собственост на ищеца. Оспорва изцяло предявените искове. Оспорва наличието на основание за солидарна отговорност между собствениците на апартамента. Оспорва претендираните спрямо нея суми, конкретизирани с допълнително депозирана искова молба. Исковите били неоснователни. Оспорва твърдението, че за посочения в исковата молба период в жилището е ползвана топлинна енергия в посочените количества. Имотът бил необитаем от доста време, включително и през процесния период. Оспорва твърдението, че сумите за топлинна енергия за процесния имот са начислени по действителен разход на уредите за дялово разпределение,

инсталирани на отоплителните тела в имота. Прави възражение за погасяване по давност на част от сумите претендирани с иска, а именно тези, които не се отнасят за тригодишен период назад, считано от 11.02.2022 г. – датата, на която била входирана исквата молба. От приложена обща фактура от ищеца, която обхваща отчетен период 01.05.2019 г. -30.04.2020 г. с посочен получател Мирослав Христов Цолов – праводател на ответницата, било видно, че фактурираната сума общо за целия имот към датата на издаване на фактурата била 1449,46 лв. Разликата между тази сума и претендираните от ищеца с исквата молба се отнасял за период, различен от посочения с исквата молба, а именно за периода 01.05.2018 г. до 01.05.2020 г., за което сума прави възражение за погасяването.

С Определение от 14.12.2022год. ,на основание чл.227 от ГПК е конституиран на мястото на починалия на 17.10.2022год.,в хода на делото ответник Г. А. К. – в качеството му на наследник на задълженията на починалия длъжник А. Г. К. от ½ част ответницата А. Г. К. .

В с.з. ответницата А. Г. К. се представлява от процесуален представител ,който не оспорва ,че за процесния период същата е била съсобственик на процесния имот.Не оспорва доставянето на топлинна енергия ,както и нейния размер,поддържа възражението за погасяване на задълженията по давност.

С определение 12.09.2022 г., на основание чл. 219, ал. 1 ГПК, в производството като трето лице – помагач на страната на ищеца е конституирано „Техем Сървисис“ЕООД , което с писмо от 06.03.2023год. е посочило ,че дружеството не е извършвало услугата дялово разпделение за аб. Номер 82284.

Предвид това с протоколно определение от 04.05.2023год. е отменено определение от 12.09.2022год. ,с което на основание чл. 219, ал. 1 ГПК, в производството като трето лице – помагач на страната на ищеца е конституирано „Техем Сървисис“ЕООД като на негово място е конституирано „Директ“ЕООД.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

Не е спорно между страните ,че за периода 01.05.2019год. – 30.04.2020год. съсобственици на топлоснабден имот с адрес в гр.София,ж.к.”Младост” ,бл.62,вх.1,ап.10 са били А. Г. К. и А. Г. К.,предвид ,че същите са наследници по закон,низходящи на Мариета Мирославова Цолова ,починала на 25.11.2008год.,на основание чл.5,ал.1 от ЗН.

Съгласно НА за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за гледане и издръжка от 1993год. ,Мариета Мирославова Цолова е придобила правото на собственост на ап.10 в гр.София,ж.к.”Младост” ,бл.62,вх.1.

Предвид изложеното ,съдът приема че ответницата А.а К. и А. Г. К. са били потребители на топлинна енергия за битови нужди за периода 01.05.2019год. – 30.04.2020год., респективно задължени лица за заплащане цената на доставена такава във връзка с чл. 153 ЗЕ ,тъй като са били съсобственици на имот при равни квоти от по ½ идеална част /чл.5,ал.1 от ЗН/, които ползват топлинна енергия. Качеството потребител на ТЕ се обуславя от притежанието на правото на собственост.

Потребител на топлинна енергия за битови нужди, респективно задължено лице за заплащане на цената на доставената такава във връзка с чл.155 от ЗЕ, е собственик или ползвател на имот, който ползва топлинна енергия с топлоснабдител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване.

Установява се също ,че А. Г. К. е починал на 18.07.2021год. и негов наследник по закон е Г. А. К.,на основание чл.6 от ЗН.

На основание чл.60,ал.1 от ЗН ,Г. А. К. отговаря за задълженията ,с които е било обременено наследството на А. Г. К. ,каквито са това за топлинна енергия ,услуга дялово разпделение и мораторни лихви за периода 01.05.2019год. – 30.04.2020год.

Съответно Г. А. К. е починал на 17.10.2022год.,т.е. в хода на процеса и на основание чл.227 от ГПК на негово място е конституирана наследницата му по закон А. Г. К.,на основание чл.5 от ЗН ,която също на осн. Чл.60,ал.1 от ЗН отговаря за наследените задължения.

Ето защо съдът приема ,че твърденията на ищеца ,че е в облигационни отношения по силата на договор за продажба на топлинна енергия ,сключен при общи условия с ответницата А. К. и А. Г. К. в процесния период са доказани.

Съгласно Договор от 03.06.2020год. „Топлофикация София”ЕАД е възложила на „Директ”ЕООД да извършва услугата дялово разпределение на топлинна енергия между клиентите в сградата –етажна собственост,по Приложение № 1 към договора ,между които е ж.к. Младост ,бл.62 ,което не е спорно между страните.

Или от изложеното следва ,че през исковия период сградата по местонахождение на процесния имот е била топлоснабдена, за имота е открита партида с аб. № 82284, за отчитане на количеството и стойността на доставената ТЕ,в която се включва и топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване и топлинна енергия за отопление на имот.Установява се и обстоятелството, че услугата топлинно счетоводство през исковия период е извършвана от „Директ ”ЕООД.

За процесния период до топлоснабдения имот е доставяна топлинна енергия ,съобразно уговореното, като количеството на доставената енергия е разпределяно в съответствие с правилата на действащата нормативна уредба .

От страна на ищеца „Топлофикация София“АД са представени ОФ от 31.07.2019год. за реално потребена топлинна енергия в периода 01.05.2018год. – 30.04.2019год. в размер на 1 073,69лв. ,платима до 14.09.2019год. и ОФ от 31.07.2020год. за реално потребена топлинна енергия за периода 01.05.2019год. – 30.04.2020год. в размер на 1449,46лв.,платима до 14.09.2020год.

Съгласно справка за издадени фактури ,за периода м.12.2018год – 30.04.2020год. са издадени фактури за услуга дялово разпределение на стойност 24,23лв.

Предвид ,че претенцията срещу ответницата А. К. и първоначалния ответник Г. А. К. е заявена от „Топлофикация София”ЕАД за периода 01.05.2019год. – 30.04.2020год., така както е докладвана от съда с доклада по чл.146 от ГПК ,обявен за окончателен в о.з.с. от 04.05.2023год., без която и да е от страните да е поискала неговата промяна ,то съдът не следва да вземе в предвид молбата на ищеца от 30.11.2022год., с която същия ,след като моли съда да конституира на мястото на починалия ответник Г. К. неговия наследник ,сочи ,че насочва исковата претенция срещу другия ответник А. К. като претендира същата да му заплати сумата от 2481,33лв. ,представляваща незаплатената топлинна енергия за периода 01.05.2018год. – 30.04.2020год.Това искане не е основано на правилата за изменение на иска по чл.214 от ГПК ,тъй като такова изменение би било недопустимо ,тъй като не се касае за увеличаване на размера на иска ,а с посочване на друг период се предявява нов иск.

Ето защо съдът счита ,че претенцията на ищеца е основателна до размера ѝ от **1449,46лв.**,представляваща незаплатената топлинна енергия за топлоснабден имот за периода 01.05.2019год. – 30.04.2020год. ,а до пълния ѝ предявен размер от 2481,33лв. същата следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

По възражението за давност:

Тъй като съдът стигна до извода ,че е налице задължение за топлинна енергия в размер на 1 449,46лв. и такова за услугата дялово разпределение в размер на 24,23лв. ,то следва да разгледа и възражението на ответницата ,че те са погасени по давност.

Задълженията за плащане на цената на доставена и потребена топлинна енергия, представляват периодични плащания, поради което се погасяват с изтичане на тригодишна

давност, която започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Предявяването на иска спира течението на давността. Искът е предявен на 28.01.2022год. , поради което извън погасителната давност са всички вземания, чиято **изискуемост настъпва след 28.01.2019г.** Съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД, погасителната давност е започнала да тече от деня , в който вземането е станало изискуемо като следва да бъде взето в предвид и спирането на всички срокове, включително и давностите , съгласно чл.3, ал.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. /ЗМДВИПОРНС/ до отмяната на извънредното положение и при условията на **§ 13 от ПЗР към Закон за изменение и допълнение на закона за здравето ,ДВ,бр.44 от 2020год. за периода от 13.03.2020год. ,до 20.05.2020год.,вкл./2 месеца и 7 дни/.**

Съгласно чл. 155, ал. 1, т. 1 или т. 2 ЗЕ задълженията на потребителите за заплащане на месечни вноски /равни или прогнозни/ не са в зависимост от изравнителния резултат в края на съответния отчетен период, а имат самостоятелен характер. Изравнителният резултат не влияе на дължимостта на месечните вноски в установените за тях срокове, а до възникване на ново вземане в полза на една от страните по облигационното отношение в размер на разликата между начислената сума по прогнозните вноски и стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода. В зависимост от това дали начислените прогнозни месечни вноски са в по-голям или по-малък размер от стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода, то това ново вземане възниква в полза на потребителя или в полза на топлопреносното предприятие

За процесния период 01.05.2019год. – 30.04.2020год. приложение намират Общите условия за продажба на топлинна енергия от ищцовото дружество на потребители за битови нужди в гр. София, публикувани на 11.07.2016год., в сила и влезли в сила на 10. 08. 2016 г. /арг. от чл. 150, ал. 2 ЗЕ/. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ от 2016год., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, т.е. падежа на всяко задължение настъпва след изтичането на този 45 дневен срок.

Предвид изложеното не е основателно възлагането на ответника за погасяване на задължения за топлинна енергия по давност.

За задълженията за услугата топлинна енергия не са налице правила в ОУ относно тяхното заплащане, т.е. падежа на това задължение настъпва с изтичането на периода за който се отнася.

Ето защо съдът счита ,че погасени по давност са задълженията за услугата дялово разпределение за периода 01.12.2018год. до 28.02.2019год. в размер на 4,14лв.

За периода 01.03.2019год. – 30.04.2020год. за сумата в размер на 20.09лв. не са налице основание да се приложат правилата за погасителната давност.

По претенциите с правно основание чл.86 от ЗЗД

Основателността на иска предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от

страните.

За периода процесния период са приложими ОУ на „Топлофикация София „ЕАС от 2016 г., публикувани на 11.07. 2016 г. и влезли в сила на 10. 08. 2016 г. /арг. от чл. 150, ал. 2 ЗЕ/. Съгласно чл. 33, ал. 1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В ал. 4 обаче е посочено, че продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 ако не са заплатени в срок. По аргумент за противното съдът приема, че клиентите на топлинна енергия не дължат обезщетение за забава върху прогнозно начисляваната месечно топлинна енергия по чл. 32, ал. 1.

Съгласно чл. 32, ал. 2 от общите условия от 2016 г. след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Върху тези окончателно определени по размер суми въз основа на реалния отчет на доставеното количество топлинна енергия клиентите дължат обезщетение за забава, ако не са заплатили сумите в 45-дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят (чл. 33, ал. 2). За да може обаче потребителите на топлинна енергия да изпълнят задължението си да заплатят на ищеца тези суми, е необходимо дружеството да окаже необходимото съдействие, като предостави информация относно дължимата сума, издавайки фактурата, предвидена в чл. 32, ал. 3 от общите условия. С оглед на това следва да се приеме, че 45-дневният срок тече от издаването на фактурата за съответния отчетен период, а не от изтичането на периода.

В настоящия случай фактурата, обективизираща задълженията за отчетен период 01.05.2019год. – 30.04.2020год. е издадена на 31.07.2020год.

Поради това съдът намира, че обезщетението за забава следва да бъде изчислено за периода от 15.09.2020 г. (арг. от чл. 72, ал. 1 ЗЗД) до 16.02.2022 г. ,което върху уважената главница от **1449,46лв.** ,изчислено от съда ,възлиза в размер на **194,81лева**, а до пълния предявен размер от 434,79лв. и за периода от 15.09.2019год. до 14.09.2020год.,претенцията на ищеца по чл.86 от ЗЗД следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По отношение за лихвата за забава на претендираната главница за такса дялово разпределение. Доколкото не е предвиден срок за изпълнение на това задължение, купувачите изпадат в забава по отношение на него след покана. Ищецът не сочи доказателства за отправянето и получаването на покана за плащане на това главно вземане, поради което вземане за лихва за забавата му не е възникнало и искът за мораторна лихва в **5,32лв.** на това вземане следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на разноски предвид съобразно уважената част от исковете.

Същия е направил такива в размер на 250,22лв.,от които 150,22лв.д.т. и тъй като ищеца е бил представляван в настоящото производство от юрисконсулт ,на основание чл.78,ал.8 от ГПК има право на присъждане на възнаграждение,което съда определя на сумата в размер на 100лв.

Или ответницата дължи на ищеца деловодни разноски в размер на **141,38лв.**

На основание чл.78,ал.3 от ГПК ответницата има право на разноски ,съобразно отхвърлената част от исковете.

Същата е представила списък на разноските по чл.80 от ГПК като е доказала такива в размер на 350лв. ,уговорени в договор за правна помощ и съдействие ,платени в брой съгласно разписка от 03.05.2023год.

Ето защо следва ищецът да заплати на ответницата сумата в размер на **152,24лв.**,представляваща разноси ,съобразно отхвърлената част от исковете.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

О С Ъ Ж Д А А. Г. К. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ул."Г.С.Раковски"148,вх.А,ет.1,ап.1 **да заплати на** „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б ,на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл.86 сумата в размер на **1449,46 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 1.5.2019 г. до 30.4.2020 г. ведно със законна лихва от 28.1.2022 г. до изплащане на вземането , сумата в размер на **194,81лв.**,представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020год. до 11.01.2022год.,сумата в размер на **20.09 лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.03.2019 г. до 30.4.2020 г. ведно със законна лихва от 28.1.2022 г. до изплащане на вземането.

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б **срещу** А. Г. К. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ул."Г.С.Раковски"148,вх.А,ет.1,ап.1 ,с правно основание чл. 79, ал.1,пр.1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл.86 : за разликата от уважената част от **1449,46лв.** до пълния предявен размер от **2481,33 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 1.5.2019 г. до 30.4.2020 г. ведно със законна лихва от 28.1.2022 г. до изплащане на вземането ; за разликата от уважения размер от **194,81лв.** до пълния предявен размер от **434,79 лв.** ,представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия ,както и за периода от 15.9.2019 г. до 14.09.2020 г. като неоснователни ; за разликата от уважения размер от **20.09лв.** до пълния предявен размер от **24,23 лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 1.12.2018 г. до 28.02.2019 г. ведно със законна лихва от 28.1.2022 г. до изплащане на вземането като неоснователен,погасен по давност и за сумата в размер на **5,32 лв.**,мораторна лихва върху главницата за услуга дялово разпределение за периода от 30.1.2019 г. до 11.02.2022 г. ,като неоснователен.

О С Ъ Ж Д А А. Г. К. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ул."Г.С.Раковски"148,вх.А,ет.1,ап.1 **да заплати на** „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б ,на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата в размер на **141,38лв.** ,представляваща деловодни разноси,съобразно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б **да заплати на** А. Г. К. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ул."Г.С.Раковски"148,вх.А,ет.1,ап.1 ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК сумата в размер на **152,24лв.** ,представляваща деловодни разноси.

Решението е постановено при участието на „Директ“ЕООД, като трето лице, помагач на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____